

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยปูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 3 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านห้วยปูน และเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนบ้านห้วยปูนให้มีความเหมาะสมกับบริบท โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีองค์ประกอบหลักอยู่ 2 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน

ระยะที่ 2 พัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน

การตรวจสอบข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลเชิงเนื้อหา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสังเกต และการสัมภาษณ์สภาพการดำเนินงานการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านห้วยปูน จากการสอบถามครุภารต์รับผิดชอบการดำเนินการประกันคุณภาพครุภารต์ร่วมศึกษาของโรงเรียนบ้านห้วยปูน เป็นการหาข้อสรุปของข้อมูลจากปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัยและครุภารต์ร่วมวิจัยเก็บรวบรวมได้ตลอดการทำกรอบของ Action Research: AR ข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์มี 1) ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตของผู้วิจัย 2) ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย (μ) และทำการแปลงโดยการเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ในบทนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ คือ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตาม 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ระยะที่ 2 พัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้วิจัยขอนำเสนอผลของการดำเนินงานในแต่ละส่วนพอสั้งเขป ดังนี้

1.1 ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านห้วยปูน

ในระยะแรกของการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านห้วยปูน เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบัน ของโรงเรียนบ้านห้วยปูน

1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนบ้านห้วยปูน โรงเรียนบ้านห้วยปูน ได้เปิดทำการสอนเมื่อปี 2524 ปัจจุบันมีนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งหมด 95 คน แยกเป็นชาย 52 คน หญิง 43 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนมีอำนาจสูงสุด มีโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น 4 งาน ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคล และฝ่ายบริหารงานทั่วไป

1.1.2 ข้อมูลสภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านห้วยปูน จากการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม พบร้าโรงเรียน ได้มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง อยู่ 3 มาตรฐานเรียงตามลำดับจากน้อยไปมากดังนี้ คือ เรียงตามลำดับจากน้อยไปมากดังนี้ คือ มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร (คะแนนเฉลี่ย 2.93) มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงหากความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องมาตรฐาน (คะแนนเฉลี่ย 3.15) มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัคณ์ (คะแนนเฉลี่ย 3.19) นอกจากนี้อีก 2 ประเด็นมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

1.1.3 การศึกษาสภาพปัจจุบันจากการสอนท่านากถุ่น ร่วมกันของผู้บริหาร และคณะกรรมการจัดการจัดสอนท่านากถุ่น จำนวน 7 คน ซึ่งที่ประชุมได้ตกลงกันจะพิจารณาเฉพาะประเด็นสำคัญ หลักทั้ง 3 มาตรฐานคือ มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร (คะแนนเฉลี่ย 2.93) มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงหากความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องมาตรฐาน (คะแนนเฉลี่ย 3.15) มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัคณ์ (คะแนนเฉลี่ย 3.19) เพราะเห็นว่ามาตรฐานเหล่านี้มีระดับการปฏิบัติยังอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ข้อสรุปของที่ประชุมมีดังนี้

1) ในเรื่องผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัคณ์ นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการคิดดังกล่าว จึงเห็นว่าควรจะมีการเสริมผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์

คิดสังเคราะห์ คังกล่าว ต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน และอย่างให้มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขจนนักเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2) ในเรื่องผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ที่ประชุมเห็นว่า นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้หลัก ควรจะมีกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระรวมถึงต้องให้ครูประจำชั้นและครูที่มีความสนใจแต่ละสาระการเรียนรู้ ไม่ส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย และต้องมีการประเมินผลเป็นระยะเพื่อแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วย

3) ประเด็นผู้เรียนมีทักษะในการแสดงความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องมาตรฐาน มีความเห็นว่า โรงเรียนยังไม่ส่งเสริมนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนใจเข้าใช้ห้องสมุดยังมีจำนวนน้อย รวมทั้งการศึกษาแหล่งเรียนรู้การค้นคว้ายังไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

1.2 ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนบ้านหัวยุ่นโดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

1.2.1 ผลการเตรียมการเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน

1) การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ได้ดำเนินการเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2552 มีเป้าหมายหลักเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาให้กับคณะครุของโรงเรียนบ้านหัวยุ่น ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการประกันคุณภาพเป็นผลโดยตรงตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ บรรยายศาสเนียร์กับการฝึกอบรมโดยทั่วไป ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหัวยุ่นได้ย้ำให้ครุทุกคนให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพภายใน และให้ความร่วมมือกับ วิทยากร และผู้วิจัยอย่างจริงจังด้วย ต่อจากนั้นวิทยากร ได้บรรยายเกี่ยวกับความสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน ชี้แจงมาตรฐานการประเมินต่างๆ และเชื่อมโยงสู่จุดที่เป็นปัญหาของโรงเรียน ครุส่วนใหญ่ให้ความสนใจ กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการบรรยาย การแสดงความคิดเห็นและการซักถามของคณะครุผู้เข้าร่วมอบรม และมีการฝึกปฏิบัติในช่วงท้ายของการฝึกอบรมในภาคเช้า สังเกตพบว่าครุส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและเข้าใจในสาระสำคัญ แต่ยังมีครุบางท่านยังไม่มีความมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติ และแก้ไขปัญหานี้ได้ แต่วิทยากรได้ย้ำว่ายินดีให้การแนะนำ ในช่วงบ่าย เป็นการร่วมกันกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการประกัน

คุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน กำหนดตัวชี้วัด กำหนดเป้าหมาย และกำหนดโครงการ ดำเนินการของแต่ละตัวชี้วัด ครุส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน ในที่สุดก็ได้ ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขึ้นมา ซึ่งก็ยังไม่สมบูรณ์มากนัก ผู้วิจัยจึงได้นัดหมายคณาจารย์เพื่อที่จะมาทำความเข้าใจ และยืนยันในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนร่วมกันอีกใน วันที่ 14 ธันวาคม 2552

2) การวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบและปรับปรุงการพัฒนาการประกัน

คุณภาพภายในโรงเรียนน้านหวยบุน หลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ และได้ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการประกันคุณภาพของโรงเรียนแล้ว พบว่าข้อมูลหลายส่วนยังไม่ชัดเจน เช่น การให้คำ จำกัดความ การกำหนดขอบเขต การกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนวิธีวัดและประเมินผลของ ตัวชี้วัดบางตัว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นัดพบคณาจารย์ที่เป็นแกนนำอีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ 14 ธันวาคม 2552 ผลจากการดำเนินงานในส่วนนี้ ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนในเรื่องต่อไปนี้คือ

2.1) ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา จากจำนวน 5 มาตรฐาน 22

ตัวบ่งชี้ คัดเลือกเหลือเพียง 3 มาตรฐาน 4 ตัวบ่งชี้

2.2) ผู้วิจัยและคณาจารย์ได้ปรับแต่งยุทธศาสตร์อย่างทั้ง 4 ด้าน ให้อยู่ในรูป ของตัวบ่งชี้คุณภาพหรือตัวชี้วัดสำคัญ (Key Performance Indicators: KPIs) เพื่อให้เกิดความ เข้าใจตรงกัน สามารถวัดและประเมินได้

3) การกำหนดความรับผิดชอบของตัวบ่งชี้เป็นรายบุคคล มีผู้รับผิดชอบ โครงการต่างๆ (กำหนดรหัสสำหรับแต่ละกลุ่ม โดยใช้อักษรย่อ “HPG” แล้วต่อตัวย่อท้าย ดังนี้ โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการ (HPG. 1) โครงการสนับสนุนเสริมเพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (HPG. 2) โครงการยอดนักอ่าน (HPG. 3) โครงการทัศนศึกษาแหล่ง เรียนรู้ (HPG. 4)

1.2.2 ผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน รอบ 1-2 ผู้วิจัยขอสรุป กระบวนการ ผลของการดำเนินงาน และเป้าหมายที่จะดำเนินการในอนาคตตามโครงการของ ตัวชี้วัดต่าง ๆ ทั้ง 4 ตัว ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่ 1 จำนวนครรัชที่จัดกิจกรรม โครงการแข่งขันทักษะทางวิชาการ สภาพเดิมโรงเรียนมีการจัดเพียง 1 ครรัช ในการปฏิบัติการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะจัด กิจกรรม 2 ครรัชกระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุ เป้าหมาย และโรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตว่าจะจัดกิจกรรมอย่าง ต่อเนื่องปีการศึกษาละ 2 ครรัช โดยเน้นไปที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน

เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิด ไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ ต่อไป

2) ตัวบ่งชี้ที่ 2 จำนวนครั้งที่สอนซ้อมเสริมเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียน ต่อสัปดาห์ สภาพเดิม โรงเรียนมีการสอนซ้อมเสริมเพียง 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ใน การปฏิบัติการ วิจัยครั้งนี้ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะจัดกิจกรรมให้ได้ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งเมื่อกระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมาย และโรงเรียนได้ ตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตว่าจะจัดกิจกรรมเสริมอย่างต่อเนื่อง โดยจะเน้นไปที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ให้นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่อไป

3) ตัวบ่งชี้ที่ 3 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมยอดนักอ่าน สภาพเดิมโรงเรียนยังไม่เคยจัดกิจกรรมยอดนักอ่านแต่อย่างใด ใน การปฏิบัติการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะจัดกิจกรรมให้ได้ 2 ครั้ง ซึ่งเมื่อกระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบ แล้วบรรลุเป้าหมาย และโรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตว่าจะจัดกิจกรรมยอดนักอ่านอย่างต่อเนื่อง โดยจะเน้นไปที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสดง forth ความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วย

4) ตัวบ่งชี้ที่ 4 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ สภาพเดิม โรงเรียนเคยจัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้เพียง 1 ครั้งในการปฏิบัติการวิจัยครั้งนี้ได้ ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะจัดกิจกรรมให้ได้ 2 ครั้ง ซึ่งเมื่อกระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ และโรงเรียนได้ตั้งเป้าหมายเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตว่าจะจัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง หรือปีการศึกษาละ 2 ครั้ง โดยเน้นไปที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสดง forth ความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วย

2. อภิปรายผล

ผลของการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ตาม มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านหัวยูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบสำคัญๆ ตามวัตถุประสงค์หลัก ประการ ผู้วิจัยจึงทำการอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจาก การศึกษาสภาพเบื้องต้น ผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ซึ่งมี รายละเอียดแต่ละประเด็นดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพเบื้องต้น

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบสภาพการปฏิบัติการประกันคุณภาพภายใน กับโรงเรียนบ้านหัวยูน โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามพบว่า โรงเรียนบ้านหัวยูน มีสภาพ เดิมของการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง 3 มาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการประกันคุณภาพเป็นสิ่งที่จำเป็น สอดคล้องกับการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่กล่าวไว้ว่า คุณภาพ ของการศึกษาของไทยที่จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้าน ศติปัญญา ความรู้ ความสามารถหรือจริยธรรม คุณธรรม โดยจะต้องเริ่มจากสถานศึกษาทุกแห่ง ดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องมีการ ประกันคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอน ตามปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เป็นการสร้าง ความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน การประกัน คุณภาพภายในจึงเป็นงานสำคัญของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเพื่อผู้เรียนและสังคม โดยรวม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 4) รวมถึง รุ่ง แก้วแดง (2544 : 36) พบ ประเด็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในว่าเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำอยู่ แล้ว ไม่ใช่เรื่องใหม่ หรือเรื่องแปลกแยกไปจากงานปกติ และไม่ใช่การประเมินเพื่อประเมิน ไม่เน้นการสร้างเอกสาร แบบวัด หรือแบบประเมินเป็นจำนวนมาก แต่เป็นการประเมินเพื่อ พัฒนา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างไรก็ตามพบว่า โรงเรียนบ้านหัวยูน ให้ความร่วมมือกับ ผู้วิจัยด้วยดีในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นครั้งนี้ และเมื่อจากโรงเรียนบ้านหัวยูนเป็นโรงเรียนที่ เคยได้รับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

(องค์การมหาชน) ในรอบแรก ซึ่งผลการประเมินมาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับพอใช้และระดับปรับปรุงจำนวนถึง 5 มาตรฐาน สอดคล้องกับ สมาน อัศวภูมิ (2552 :274) การวางแผนและการดำเนินงานของสถานศึกษาควรมีแผนงานโครงการใหม่แผนงานที่เป็นงานประจำเป็นกิจกรรมพื้นฐานของโรงเรียนโดยเชื่อมโยงแผนงานทั้งสามประเภทให้เห็นภาพนำนโยบาย แนวปฏิบัติ ข้อมูลพื้นฐาน และคำแนะนำของ สมศ. มาใช้ จึงเป็นหมวดหมู่ให้ผู้วิจัยอย่างทำการศึกษาเพื่อการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน โดยใช้หลักการวิจัยเชิง ปฏิบัติการต่อไป

2.2 ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน

2.2.1 ผลการเตรียมการเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ผู้วิจัยและผู้บริหาร คณะกรรมการบ้านหัวยุนตกลงพร้อมใจกันที่จะพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนให้ดีกว่าสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงได้วิ่งกันวงรอบที่จะดำเนินการพัฒนาต่อไป โดยในเบื้องต้นมีความเห็นตรงกันว่า การขัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นยิ่ง ทั้งนี้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เช่น การเตรียมตัวเตรียมใจของบุคลากรภายในโรงเรียนให้พร้อม และเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ สอดคล้องกับผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักการทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่า สถานศึกษาควรจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการดำเนินงานตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพยังมีค่าเฉลี่ยการดำเนินงาน เรียงลำดับจากน้อยไปมาก ให้แก่คณะกรรมการผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้เกิด ความเข้มแข็งและเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกในโอกาสต่อไป งาน อุดสารัมย์ (2551 : 144) ควรจัดโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนางานประกันคุณภาพ การศึกษาภายในแก่ครุภู่สอน โรงเรียนขนาดเล็ก ในด้านผู้เรียนควรพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดไตร่ตรองผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้สามารถวางแผนทำงาน ตามลำดับขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะการคิด วิเคราะห์สังเคราะห์ สรุปความคิดอย่างเป็นระบบและมีการคิดแบบองค์รวม ชาตรีพญานาสัมกน (2550 : 147) และจากการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน (2547 : 14) พบว่าบุคลากรครุภูมิความสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา จึงควรเร่งส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือ พัฒนาบุคลากรให้ทั่วถึง สอดคล้องกับ สุวิมล วงศานิช (2543 : 4) พบว่าตัวแปรแรกที่ทำให้การดำเนินงานประเมินผล

ภายใน ประสบความสำเร็จคือตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลภายในของบุคลากร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เริ่มต้นพัฒนาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการก่อน ซึ่งรายละเอียดการดำเนินงานอยู่ในบทที่ 4 ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ นอกจากได้สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนแล้ว ยังได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐาน อาศัยบริบท สภาพการปฏิบัติและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานประกอบการทำวิจัยครั้งนี้ โดยการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยยึดหลักของการประกันคุณภาพ ๕ ประการ (ดำเนินงานคณะกรรมการประเมินศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 8) คือ หลักของการกระจายอำนาจ หลักของการมีส่วนร่วม หลักของจิตสำนึกระดับ พัฒนาการ หลักของการสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่องค์กร และหลักของการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน เพื่อประกอบการวิจัยครั้งนี้ ได้ร่วมศึกษาและตัดสินใจในการเลือกประเด็น หรือ ยุทธศาสตร์ที่จะทำการพัฒนาควบคู่กับคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมได้แสดงความคิดเห็น อย่างหลากหลาย ส่วนใหญ่จะต่อรือร้น และพร้อมจะดำเนินงาน และในการกำหนดยุทธศาสตร์ประเด็นหลัก ประเด็นย่อย เพื่อการพัฒนานั้น ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ คำนึงถึง ศักยภาพของตนเอง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องด้วยทุกครั้งไป การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ นอกจากการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน กำหนดตัวบ่งชี้ กำหนดค่าหมาย กำหนดโครงการดำเนินงานแต่ละตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ อาศัยข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น (ตารางที่ 7) รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังนี้การกำหนดยุทธศาสตร์หลัก (Strategic Themes) เพื่อการพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเริ่มต้นด้วยการพิจารณาองค์ประกอบหลักจากผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนอยู่ในระดับพอใช้และระดับปรับปรุงทั้ง ๕ มาตรฐาน ประกอบด้วย ๒๒ ตัวชี้วัด ว่าองค์ประกอบใดบ้างซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก และสำคัญสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับกำหนดล่าช่วง พส. เทชรินทร์ (2540 : 15) ว่าการเลือกยุทธศาสตร์ที่ดีที่สุดนั้นจะต้องคำนึง ความสอดคล้องกับการกิจและวิสัยทัศน์ ความหมายสมกับสภาพแวดล้อม ความหมายสมกับ

ปัจจัยภายในองค์กร คำนึงถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้น สถาบันต้องกับการดำเนินงานในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต มีความเป็นไปได้ อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมและทำให้เกิดการพัฒนาอย่างชัดเจนหรือไม่การกำหนดตัวชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) ที่ประชุมที่ประกอบด้วยผู้วิจัยและคณะกรรมการมีความเห็นตรงกันว่าในการวิจัยครั้งนี้สมควรกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพภายในเพียง 4 ตัวบ่งชี้ (ตารางที่ 10) ซึ่งสถาบันลังกับ พสุ เศษรินทร์ (2546 :18) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่ต้องนำมาควบคู่กับระบบการประเมินผล เพราะตัวบ่งชี้จะบอกได้ว่าสิ่งที่เราคิดนั้นมีสถานะเช่นใด จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของผู้ประเมินที่นาผลที่วัดได้มาเทียบกับเกณฑ์ว่าสถานะเช่นนั้นดีหรือไม่ดี และให้คำแนะนำหรือกำหนดสิ่งที่จะปฏิบัติต่อไป การออกแบบระบบการวัดผลในองค์กรมักจะเน้นวัดผลในส่วนที่มีความสำคัญกับองค์กรก่อน ถึงแม้ว่าการมีตัวบ่งชี้จำนวนมากอาจทำให้เห็นภาพขององค์กรที่ชัดเจนขึ้น แต่ต้องไม่ลืมว่าองค์กรมีกิจกรรมซับซ้อนมากหมาย ในข้อเท็จจริงเราไม่สามารถเห็นกลยุทธ์ขององค์กรได้อย่างชัดเจน จึงเป็นที่มาของคำว่า “Key Performance Indicator” เพื่อแสดงว่าวัดและประเมินเฉพาะสิ่งสำคัญเท่านั้น การกำหนดเป้าหมาย (Target) ของตัวบ่งชี้ต่างๆ ผู้วิจัยและครุผู้ร่วมวิจัยได้อศัยแนวคิดของนักวิชาการอย่างหลากหลาย อาทิ เช่น พสุ เศษรินทร์ (2546 : 24) ให้คำอธิบายว่าเป้าหมายเป็นตัวเลขที่องค์กรต้องการบรรลุผลของตัวชี้วัดแต่ละประการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยและครุผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายโดยยึดหลักทฤษฎีดังกล่าว และอาศัยข้อมูลของโรงเรียนจากการสำรวจผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนทั้ง 5 มาตรฐาน ผนวกกับการเสนอความต้องการอย่างหลากหลายในการประชุมเชิงปฏิบัติการ การกำหนดผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด ได้จากการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางระหว่างผู้วิจัยและคณะกรรมการ และได้ข้อสรุปว่าครุผู้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายโดยยึดหลักของธรรมาภิบาล ซึ่งการดำเนินงานในส่วนนี้ได้ยึดหลักของธรรมาภิบาล ความรับผิดชอบ การใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานและแก้ปัญหา และให้มีเจ้าภาพรับผิดชอบ และมีผู้สนับสนุนอย่างชัดเจน

2.2.2 การพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน

1) จากผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการพบว่า กระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมาย ส่วนสำคัญที่ทำให้ตัวบ่งชี้นี้บรรลุเป้าหมาย เป็นเพราะความตั้งใจ และความพร้อมของบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการของตัวบ่งชี้นี้ รวมถึง ยังมีการดำเนินงานตามขั้นตอนที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544 : 104) ที่กล่าวไว้ว่าในการดำเนินการควรมีการเตรียมการเพื่อสร้างความพร้อมให้แก่บุคลากร และจัดให้มีก่อไกในการดำเนินงาน ดังนั้นเมื่อเกิดความร่วมมือร่วมใจของทุกๆ ฝ่ายการ ดำเนินการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน และจากการพัฒนาขึ้นส่งผลต่อนักเรียนให้มีทักษะตามเป้าหมายที่วางไว้สอดคล้องกับ ประเสริฐ สารแก้ว (2550 : 148) ได้กล่าวไว้ว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ใน การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิด สังเคราะห์ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และมีระบบต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลายนั่น ผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ควรดำเนินการส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียน มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีจินตนาการ ความสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้ตัวบ่งชี้ที่ 1 จึงบรรลุวัตถุประสงค์

2) จากผลการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมสอนซ้อมเสริมเพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียนพบว่า กระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมาย เพราะมี การวางแผน การมองหมายแบ่งหน้าที่ รวมถึงดำเนินงานตามกรอบแผนที่วางไว้ ซึ่งการ วางแผนเพื่อพัฒนาสถานศึกษานั้นเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนเป็นระบบ เพื่อที่จะสร้างหรือ ปรับแต่งวิสัยทัศน์ จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม กำหนดรูปแบบและวิธีจัดการอย่างเป็น ระบบ (กรมวิชาการ. 2544 : 2-3) จากการร่วมกันวางแผนดังกล่าวในส่วนจะส่งผลกระทบปฏิบัติงาน โดยตรงกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินกิจกรรมตามตัว บ่งชี้ที่ 2 นี้ สอดคล้องกับ กนกษัย เนินชัต (2549 : 105 - 106) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาการ ดำเนินงานและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน ผู้เรียนมี ความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ควรส่งเสริม ซึ่งเป้าหมายของ การพัฒนาการศึกษาจึงต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนคังกล่าว

สถานศึกษาต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจากการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบในครั้งนี้ จึงทำให้ตัวบ่งชี้ที่ 2 บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

3) จากการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 3 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมยอดนักอ่านพบว่า กระบวนการดำเนินงานผ่านวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมาย ซึ่งนอกจากจะสามารถพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้เพื่อรับรู้จักษณะทางความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ด้วย ทั้งหมดนี้เกิดจากความสนใจที่มีอยู่ภายในตัวของนักเรียนเอง เพราะการพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นพัฒนาที่มีคุณภาพ เพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 11-12) ประกอบกับความตั้งใจที่จะพัฒนาของครูผู้รับผิดชอบโครงการ และการเดินหน้าตามลำดับของผู้บริหารต่อโครงการนี้ สอดคล้องกับ ประชอร สุนทรภู่ (2543 : 108) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีนโยบายความมุ่งหมายที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งทั้งหมดนี้จึงทำให้ตัวบ่งชี้ที่ 3 บรรลุวัตถุประสงค์

4) จากการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนตัวบ่งชี้ที่ 4 จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้พบว่า การดำเนินงานของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 2 รอบแล้วบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานในโครงการนี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จริงมีความใฝ่รู้การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอด 10 ภาค สุกสุด ฉุกเฉิน (2552 : 99-100) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการต่าง ๆ มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเพิ่มขึ้น ได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่ การพัฒนาพฤติกรรมส่งผลโดยตรงกับผู้เรียน ได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้น ได้พัฒนาตนเองอย่างชัดเจนตามที่ตนมองต้องการ ทำให้ได้เห็นมุมมองที่ต่างจากที่เคยเห็นเป็นประจำในโรงเรียน การพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานนั้นจะต้องใช้ข้อมูลสารสนเทศปัจจุบันมาวิเคราะห์ฉุกเฉิน ฉุกเฉินที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งศักยภาพของสถานศึกษาด้วย สอดคล้องกับ กรม วิชาการ (2544 : 37-38) และการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการการส่งเสริมให่องค์กรชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับองค์กรต่าง ๆ ดังนั้น โรงเรียนควรดำเนินการพัฒนาให้ครบเพื่อให้คุณภาพการศึกษาดีเยี่ยม สนับสนุน เอกลักษณ์ (2552 : 149) จึงทำให้ตัวบ่งชี้ที่ 4 บรรลุเป้าหมาย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

3.1.1 การกำหนดประเด็นหลัก หรืออุปสรรคสำคัญหลัก (Strategic themes) และตัวชี้วัดคุณภาพ (Key Performance Indicators : KPI) เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัย และครูผู้ร่วมวิจัย ได้พิจารณาคัดเลือกเพียง 3 มาตรฐาน 4 ตัวบ่งชี้ จาก 5 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่โรงเรียนได้รับการประเมินจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) ในรอบแรกที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้และระดับปรับปรุง ดังนั้นหากสถานศึกษาจะดำเนินไปใช้ก็สามารถกำหนดประเด็นเพื่อการพัฒนาปรับปรุงได้มากหรือน้อยกว่านี้ได้ โดยมีข้อพิจารณาว่าประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญจริงๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนโดยรวมได้

3.1.2 การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในครั้งนี้อาจไม่มีความเหมาะสมกับสถานศึกษาอื่นๆทั่วไป หากสถานศึกษาอื่นจะนำไปใช้ขอให้พิจารณาถึงความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และควรปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของการประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียนตามสภาพปัจจุบัน และความต้องการของสถานศึกษานั้นๆ ให้เหมาะสม

3.1.3 การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นหน้าที่ของทุกคนในโรงเรียน สมควรที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องรับรู้ รับทราบ โดยเฉพาะขั้นตอนของการวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติปัจจุบัน การกำหนดความต้องการ เพื่อที่จะให้การสนับสนุนให้การดำเนินงานให้สำเร็จ เกิดผลดีต่อโรงเรียน และขั้นตอนการกำหนดตัวบ่งชี้ที่จะเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ตัวแปรที่ทำการศึกษาระบบนี้เป็นการคัดเลือกจาก 5 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมาตรฐานที่โรงเรียนได้รับการประเมินจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) ในรอบแรกที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้และระดับปรับปรุง และนำมาพัฒนาเพียง 3 มาตรฐาน 4 ตัวบ่งชี้เท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาตัวแปรให้ครอบคลุมมาตรฐานการประเมินกว่าเดิม ซึ่งจะสามารถทำให้คุณภาพมาตรฐานการศึกษาเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องยึดความจำเป็น ความต้องการ และบริบทโรงเรียนแต่ละแห่งในการพิจารณาด้วย

3.2.2 ควรดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ให้ครอบคลุมทุก มาตรฐานทุกด้านทั่วไปซึ่งเพื่อให้ระบบประกันคุณภาพภายในมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2.3 ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY